

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 1317010122
Dátum vydania rozhodnutia: 02.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1317010122.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí 2. apríla 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného P. S., pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom v jednočinnom súbehu so zločinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 2 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/28/2017, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. júna 2018, sp. zn. 3To/14/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. S. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 12. októbra 2017, sp. zn. 3T/28/2017, bol obvinený uznaný za vinného zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom v jednočinnom súbehu so zločinom krádeže spolupáchatelstvom podľa § 2 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe, že

spolu s už odsúdenými Y. X., Y. W. a ml. I. W. v presne nezistenom čase odo dňa 3. decembra 2014 do 15. januára 2015 vykonal spoločným konaním krádež vlámaním do depozitu historických vozňov Depozitu Múzejno - dokumentačného centra Bratislava, postavenom nad časťou koľají Sm19 a Sm21 Železničnej stanice Bratislava - Východ, ležiacom na parcele č. 46950010 v kat. území O. - Y, a to takým spôsobom, že odpojili spodnú časť pozinkovanej steny haly depozitu, vnikli dnu a v depozite z motorového vozňa M 240.042 - zbierkový predmet múzea v zmysle zákona č. 209/2009 Z. z. o múzeách a galériách, prírastkové č.: 2004/00026 odcudzili kabeláž, elektroinštalácie prvky a prepojky batérií, v hodnote 767,05 eura, pričom poškodili kabeláže, elektroinštalácie, sedadlá, sklenené výplne medzistien, obloženia stanovišť, ovládacie prvky v hodnote 17.550 eur, ďalej z lôžkového vozňa WLA 134 - zbierkový predmet múzea v zmysle zákona č. 209/2009 Z. z. o múzeách a galériách, prírastkové č.: 2003/02842 odcudzili kabeláž, elektroinštalácie prvky, prepojky batérií, kábel priebežného elektrického vákuového kúrenia s koncovkami, 9 stropných signalizačných svetiel, 4 chodbové svetlá,

10 antikorových umývadlových vložiek v hodnote 782,11 eura, pričom poškodili okná na dverách, okná na chodbe, kabeláže, kryty elektroinštalácie v hodnote 23.285,- eur, ďalej zo strojnej čističky SČ 200 č. 16 - zbierkový predmet múzea v zmysle zákona č. 209/2009 Z. z. o múzeách a galériách, prírastkové č.: 2010/00002 odcudzili kabeláž a časti vinutia generátora v hodnote 692,29 eura, pričom poškodili kabeláže, plechové kryty, generátor, elektroinštaláciu v hodnote 30.450,- eur, ďalej z reléového zabezpečovacieho zariadenia typu ZSSR zo žst. Kysak - zbierkový predmet múzea v zmysle zákona č. 209/2009 Z. z. o múzeách a galériách, prírastkové č.: 2009/00006 odcudzili kabeláž a elektroinštaláčn é prvky v nezistenej hodnote, pričom poškodili elektroinštaláciu a káblové rozvody nezistenej hodnoty, ďalej z ortuťového usmerňovača UI 152 - zbierkový predmet múzea v zmysle zákona č. 209/2009 Z. z. o múzeách a galériách, prírastkové č.: 2003/02089 odcudzili 6 ks izolačné transformátory, 6 ks zapalovacie transformátory a 6 ks rozptylové transformátory nezistenej hodnoty, pričom poškodili elektroinštaláciu usmerňovača v nezistenej hodnote, ďalej z reléového zabezpečovacieho zariadenia typu ZSSR zo žst Zvolen - riadiaci pult - registrovaný predmet múzea, nie je zbierkový predmet v zmysle zákona č. 209/2009 Z. z. o múzeách a galériách, č. R 20090002 odcudzili kabeláž a elektroinštaláčn é prvky v nezistenej hodnote, pričom poškodili elektroinštaláciu a káblové rozvody v nezistenej hodnote, ďalej zo spaľovacieho motora Pielstick 12 PA 4-185 + trakčné dynamo TD 805 A - majetok Klubu železničných historických vozidiel Poprad, nie je zbierkový predmet v zmysle zákona č. 209/2009 Z. z. o múzeách a galériách, odcudzili vinutie statora na generátore v hodnote 1.554,56 eura, pričom poškodili generátor v hodnote 23.741,08 eura, ďalej na prevodovkách a točivých strojoch slúžiacich ako náhradné diely na motorový vozeň 850 018 ex. M 286.0016 a motorový rušeň 725 060 ex. T 444.0060 (hydraulická prevodovka HP 650, prevodovka s dynamo štartérom, 4 ks elektromotory ventilátorov chladenia, 2 ks dynamo štartéry, 2 ks nabíjače a elektrické čerpadlo) odcudzili vinutia statorov všetkých uvedených točivých strojov a kabeláž na prevodovkách v hodnote 523,45 eura (hydraulická prevodovka HP 650) a v hodnote 459,24 eura (točivé elektrické stroje), pričom poškodili komutátory rotorov a pólové nástavce v hodnote 33.508,44 eura a pripojovacie konektory hydraulickej prevodovky HP 650 v hodnote 1.740 eur, čím spoločnosti Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova č. 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31 364 501, spôsobili celkovú škodu krádežou vo výške 4.778,70 eura a poškodením spôsobili škodu vo výške 156.329,42 eura s DPH (130.274,52 eura bez DPH), teda spôsobili škodu v celkovej výške 161.108,12 eura.

Uložený mu bol podľa § 245 ods. 4, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu troch rokov. V zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II z 10. júla 2015, sp. zn. 0T/268/2015 - ppl. 10. júla 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal solidárne nahradiť škodu s už odsúdenými Y. X., Y. W. a I. W. ml. poškodenej spoločnosti Železnice Slovenskej republiky vo výške 161 108,12 eura.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 5. júna 2018, sp. zn. 3To/14/2018, odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Ciklaminiho dovolanie (doručené okresnému súdu 11. decembra 2018) z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), d) a g) Trestného poriadku. Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku odôvodnil tým, že nevedel o ukončení vyšetrovania a možnosti preštudovať si vyšetrovací spis, nakoľko o tom nebol upovedomený, inak by sa preštudovania spisu zúčastnil. Poštu si preberal na F. ulici, kde žil sedem rokov, pričom, i keď o tom vedeli aj policajti, upovedomenie mu osobne nedoručili. Nemal tak vedomosť o priebehu vyšetrovania, vykonaných dôkazoch, preukázaných skutočnostiach, nepoznal výpovede a nemohol sa tak žiadnym spôsobom brániť. Trestnému stíhaniu sa nevyhýbal, sám sa dobrovoľne dostavil na verejné zasadnutia na krajskom súde, pretože o nich vedel. Orgány činné v trestnom konaní pochybili, keď s ním nevykonali konfrontácie na odstránenie rozporov, čím porušili

jeho právo na obhajobu, keďže sa nemohol brániť zákonným spôsobom. Výjadrené porušenia Trestného poriadku mali za následok, že rozhodnutia obidvoch súdov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Konaním hlavného pojednávania na Okresnom súde Bratislava III v jeho neprítomnosti došlo k porušeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku. Rozsudok okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu považoval obvinený za nezákonný, pričom všetky tieto skutočnosti zakladajú dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), d) a g) Trestného poriadku.

Prokurátor ani poškodený sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a na zákonom určenom mieste [§ 368 ods. 1, 2 písm. a), § 369 ods. 2 písm. b), 370 ods. 1, 3 Trestného poriadku]. Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa §373 ods. 1, 2 Trestného poriadku ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a), b), d), e) ani f) Trestného poriadku.

Na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Trestného poriadku najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku (prvá veta) dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejav stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť. Dovolací súd je pri náprave uvedených pochybení v zásade až poslednou inštanciou, čo znamená, že preskúmava nedostatky, ktoré boli preskúmané už odvolacím súdom a neboli ním napravené, prípadne ním boli spôsobené. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky [§ 371 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku a contrario, pokiaľ nejde o zákonné výnimky uvedené v tomto ustanovení] a povinnosť namietat niektoré dovolacie dôvody najneskôr v odvolacom konaní (cit. § 371 ods. 4 Trestného poriadku).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy a čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a zásada práva na obhajobu je upravená aj v § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli objasnené všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, aby páchatel bol odsúdený len za to, čo spáchal. Právo na obhajobu sa vzťahuje na celé konanie, a preto jeho porušenie je aj dôvodom na podanie dovolania (§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku). Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu, (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Uplatneniu práva na obhajobu spočívajúcim v navrhovaní dôkazov, zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritorným rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť (§ 272 ods. 3 Trestného poriadku), resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú, s adekvátnym odôvodnením

takéhoto postupu v zmysle § 274 ods. 1 Trestného poriadku (R 116/2014).

Podľa § 34 Trestného poriadku obvinený je povinný na začiatku prvého výsluchu uviesť adresu, na ktorú sa mu majú písomnosti doručovať, vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu; o doručovaní a následkoch s tým spojených orgán činný v trestnom konaní alebo súd obvineného poučí.

Podľa § 66 ods. 4 Trestného poriadku písomnosť sa považuje za doručенú adresátovi aj vtedy, ak sa zásielka vráti z adresy, ktorú na tieto účely uviedol s tým, že adresát je neznámy, a to dňom, keď bola zásielka vrátená orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel; to neplatí ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienечnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

Podľa § 208 ods. 1 Trestného poriadku ak policajt považuje vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie za skončené a jeho výsledky za postačujúce na podanie návrhu na obžalobu alebo na iné rozhodnutie, umožní obvinenému, obhajcovi, poškodenému, jeho splnomocnencovi alebo opatrovníkovi, zúčastnenej osobe a jej splnomocnencovi v primeranej lehote preštudovať spisy a podať návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania; týchto práv sa môžu tieto osoby výslovne vzdať, o čom musia byť poučené. Ak nejde o konanie podľa § 204 ods. 1, obvineného a obhajcu upozorní policajt na práva podľa prvej vety najmenej tri dni vopred. Túto lehotu možno s ich súhlasom skrátiť. Návrh na doplnenie vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania môže policajt odmietnuť, ak ho nepovažuje za potrebný.

Podľa § 208 ods. 2 Trestného poriadku o úkonoch, využití alebo odmietnutí práv podľa odseku 1 vykoná policajt záznam do spisu.

Obvinený zásadne porušenie práva na obhajobu videl v tvrdení, že po skončení vyšetrovania nebol upovedomený o možnosti preštudovať vyšetrovací spis. Poukázal na to, že sa dlhodobo, takmer sedem rokov zdržiaval na F. ulici, kde preberal poštu. Z vyšetrovacieho spisu dovolací súd zistil, že obvinený pri výsluchu v prípravnom konaní 18. marca 2015 oznámil na doručovanie adresu prechodného pobytu F. XX/A, O. (č. l. 20), pričom na túto adresu OČTK obvinenému doručovali písomnosti v prípravnom konaní, ako aj upovedomenia OČTK o možnosti obvineného preštudovať vyšetrovací spis.

Preštudovanie vyšetrovacieho spisu sa uskutočnilo 22. júla 2016 v ÚVV a ÚVTOS na Chorvátskej 5 v Bratislave, pričom na tomto bol prítomný Y. W. a jeho obhajca JUDr. Alexander Filo, podľa poznámky na zázname z preštudovania si obvinený P. S. neprebral doručenkú. Ďalšie preštudovanie vyšetrovacieho spisu sa uskutočnilo 26. júla 2016 v ÚVV a ÚVTOS v Bratislave. Napriek skutočnosti, že obvinený bol o možnosti preštudovať vyšetrovací spis vopred riadne upovedomený, preštudovania sa nezúčastnil, pretože upovedomenie si neprevzal a zásielka s upovedomením bola OČTK vrátená s poznámkou, že adresát je neznámy (č. l. 323 a nasl.). Taktiež v súvislosti s upovedomením OČTK o možnosti obvineného preštudovať vyšetrovací spis 5. augusta 2016, dovolací súd zistil, že zásielka s upovedomením bola vrátená s poznámkou, že adresát je neznámy. Obvinený sa tak opakovane nezúčastnil preštudovania vyšetrovacieho spisu. I keď obvinenému bola táto okolnosť známa v pôvodnom konaní, nenamietal ju najneskôr v konaní pred prvostupňovým či odvolacím súdom (§ 371 ods. 4 Trestného poriadku). Nad rámec uvedeného sa dovolací súd uvedenou námietkou obvineného zaoberal a zistil, že nie je dôvodná.

Obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu tiež namietal, že s ním neboli vykonané žiadne konfrontácie na odstránenie rozporov. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že obvinený dôkaz spočívajúci vo vykonaní konfrontácie v prípravnom konaní ani v konaní pred prvostupňovým či odvolacím súdom nenavrhol. Najvyšší súd len dodáva, že ťažisko dokazovania je len pred súdom prvého stupňa, kde na hlavnom pojednávaní má dôjsť k vyvrcholeniu procesu dokazovania. Skutkové závery súdu prvého stupňa môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd. Rozsah dokazovania určuje sudca tak, aby

mohol vo veci meritórne rozhodnúť. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je vybudovaná na vnútornom presvedčení OČTK a súdu, ktoré sa nevytvára ako prejav subjektívnej ľubovôle alebo slobody; ale o prísne logicky, opierajúc sa o právny poriadok, o všestranné hlboké a logické zhodnotenie dôkazov i vzájomných súvislostí prípadu a musí vyústiť do presvedčenia o tom, či a ako sa určitý skutok stal a ako ho právne hodnotiť. Keďže obvinený dôkaz vykonaním konfrontácie nenavrhol, najvyšší súd na túto dovoláciu námietku podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku neprihliadal. Dovolací súd nad rámec uvedeného konštatuje, že námietku nevykonania ďalších dôkazov tiež nemožno úspešne podať v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku totiž nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku., resp. práva podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku (R 7/2011).

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku tak naplnený nebol.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

Dovolanie možno podať v prípade, ak v dôsledku nerešpektovania ustanovení zákona o konaní hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného (bez splnenia zákonných podmienok) došlo k závažnému porušeniu práva obvineného zúčastniť sa na konaní pred súdom. Účelom ustanovení upravujúcich prítomnosť obvineného na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí je zabezpečiť dodržiavanie jeho práv a povinností zakotvených v Trestnom poriadku, a to najmä, že obvinený má právo zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí o odvolaní, má právo vyjadriť sa ku každému dôkazu, má právo na záverečnú reč a právo posledného slova a v konaní o odvolaní má právo ako posledný predniesť konečný návrh a pod.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 252 ods. 1 Trestného poriadku (Prítomnosť na hlavnom pojednávaní)

ods. 1 hlavné pojednávanie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa a prokurátora.

ods. 2 v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný,

b) obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátrenom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania a skráteneho vyšetrovania,

c) obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený,

d) obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného

ods. 3 hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Obvinený naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku videl v tom, že hlavné pojednávanie pred prvostupňovým súdom sa konalo v jeho neprítomnosti, i keď na to neboli splnené zákonné podmienky. Dovolací súd sa však stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, ktorý konštatoval splnenie podmienok na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obvineného podľa §

252 Trestného poriadku. Predsedníčka senátu okresného súdu vydala 15. júna 2017 podľa § 73 ods. 1 Trestného poriadku príkaz na zatknutie obžalovaného S. z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Obžaloba bola zatknutému obvinenému riadne doručená pri jeho výsluchu pred sudcom 23. júna 2017 podľa § 73 ods. 5 Trestného poriadku. Obvinenému bolo pri výsluchu taktiež doručené predvolanie na hlavné pojednávanie 12. októbra 2017, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Zároveň bol súdom poučený, že ak sa na hlavné pojednávanie nedostaví, bude sa konať v jeho neprítomnosti, na základe ním predloženej písomnej žiadosti o konanie v neprítomnosti (§ 252 ods. 2 písm. c) Trestného poriadku). Obvinený totiž pri výsluchu predložil písomné vyhlásenie z 23. júna 2017, že sa zrieka svojej osobnej účasti na hlavných pojednávaniach v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 3T/28/2017, a to až do právoplatného skončenia (č. l. 472). Obvinený bol v prípravnom konaní vypočutý 18. marca 2015 a pred týmto výsluchom mu bolo doručené aj uznesenie o vznesení obvinenia (§ 252 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku). Splnením podmienky upovedomenia o možnosti preštudovať vyšetrovací spis a robiť návrhy na doplnenie vyšetrovania sa dovolací súd zaoberal vyššie. Taktiež bola splnená materiálna podmienka neúčasti obvineného na hlavnom pojednávaní spočívajúca v tom, že vec bolo možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obvineného. S poukazom na vyjadrené je najvyšší súd toho názoru, že boli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania 12. októbra 2017 v neprítomnosti obvineného, na ktorom prvostupňový súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorý bol obvinenému riadne doručený. Dovolateľ bol následne krajským súdom riadne a včas upovedomený o termíne verejného zasadnutia 24. apríla 2018, predmetom ktorého bolo prerokovanie odvolania podaného 29. januára 2018, ktorého sa obvinený zúčastnil.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku tak naplnený nebol.

K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku.

Dovolanie podľa citovaného ustanovenia je možné podať ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba ešte poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Obvinený tento dovolací dôvod odôvodnil tým, že tvrdené pochybenia v prípravnom konaní spočívajúce

v tom, že po skončení vyšetrovania nebol OČTK upovedomený o možnosti preštudovať vyšetrovací spis a nebol tak oboznámený s rozsahom vykonaného dokazovania a nevykonanie konfrontácií na odstránenie rozporov majú za následok, že rozhodnutia súdov sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Nakoľko sa dovolací súd tvrdenými pochybeniami zaoberal v súvislosti s dovolacími dôvodmi uplatnenými podľa § 371 ods. 1 písm. c) a d) Trestného poriadku, opätovne poukazuje na neopodstatnenosť tejto argumentácie, ktorú obvinený subsumoval aj pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku. Vzhľadom na nenaplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) a d) Trestného poriadku namietané pochybenia nemohli mať vplyv na zákonnosť dôkazov, na ktorých okresný a krajský súd založili svoje rozhodnutia.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku tak naplnený nebol.

Na podklade vyššie uvedeného je nesporné, že nie sú naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a preto najvyšší súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. S. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.